

מאמר ב' • תקון המדות

Mussar - Hebrew with Nikud and a Literal Translation

ON THIS PAGE

This page teaches us a profound lesson about judging others and ourselves, explaining that even the yetzer hara and the yetzer tov, though they can't change their nature, are 'justified' in their consistent roles. But a person who flips between justifying the wicked and condemning the righteous, that's a great abomination, because he has the capacity to see both sides but chooses to distort the truth. We learn that true avodah means using our middos correctly, like being firm as a cedar when needed and soft as a reed at other times, always with a pure heart and without personal bias.

Nikud and the literal translation are a learning aid prepared by the editor (AI-assisted, pending review), not the sefer's own vowelization.

נמצא ששניהם, הסניגור והקטיגור, יצדקו לנו.

It turns out that both of them, the defender and the accuser, will be justified for us.

הגם שאינם יכולים להשתמש במדותיהם,

Even though they are unable to use their middos,

כמו שהאמת דורש, אבל יען שהם עומדים על מדותיהם לעולם ואינם נוטים מהם כחוט השערה לכן יצדק בפנינו מטעם זה אשר לא יוכלו לשבור את טבעם.

As the truth demands, but since they stand by their traits forever and do not deviate from them by a hair's breadth, therefore it will be justified before us for this reason that they cannot break their nature.

אבל לו יציר אשר יהיה אדם אחד שיש לו שני הכחות הוא יכול להיות קטיגור,

But if we were to imagine that there would be one person who has both forces, he could be an accuser,

והוא יכול להיות סניגור,

And he can be a defender,

והוא מהפך אותם שלא במקומם,

And he overturns them not in their place,

כי הוא מצדיק את הרשע ומרשיע את הצדיק,

for he justifies the wicked and condemns the righteous,

אז אין לו שום אמתלא לתרץ את ההשתמשות שלו,

So he has no excuse at all to justify his usage,

יֵצֵן כִּי בְּאֵמֶת יָכוֹל לְמַלֵּא שְׁנֵי הַתַּפְקִידִים שֶׁל קַטְגוֹר וְגַם שֶׁל סִגְנוֹר.

Because in truth he can fulfill both roles, that of prosecutor and also that of defender.

אָמֵנָם הוּא מְחַפֵּךְ אוֹתָם.

Indeed, he transforms them.

זֶהוּ תוֹעֵבָה גְּדוֹלָה אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל הַדַּעַת לְסוּבְלוֹ.

This is a great abomination that the mind cannot tolerate.

וְזֶה שֶׁאָמַר הַכֶּתוּב מְצַדִּיק רָשָׁע.

And this is what the verse states, 'He who justifies the wicked.'

יֵשׁ לְפַעֲמִים מְצַדִּיק רָשָׁע, אֲשֶׁר הוּא תָּמִיד מְצַדִּיק,

Sometimes there is one who justifies the wicked, who always justifies,

וְגַם אֶת הַצַּדִּיק הוּא מְצַדִּיק,

And also the tzaddik, he justifies.

וְלֹא נוֹכָל לְתַבַּעַ מִמֶּנּוּ כָּל כֶּף כִּי טָבְעוּ כָּךְ הוּא.

And we cannot demand so much from him, for such is his nature.

וְכֵן יֵשׁ מְרַשִּׁיעַ צַדִּיק, אֲבָל תָּמִיד הוּא מְרַשִּׁיעַ וְגַם הַרָשָׁע הוּא מְרַשִּׁיעַ וְלֹא נוֹכָל לְתַבַּעַ מִמֶּנּוּ כָּל כֶּף,

And so too, there is one who makes a tzaddik wicked, but he is always making wicked, and also the wicked person, he is making wicked, and we cannot demand so much from him,

כִּי טָבְעוּ כָּךְ הוּא, תוֹעֵבָת ה' גַּם שְׁנֵיהֶם,

For such is its nature, both of them are an abomination to Hashem,

מִי שֶׁעוֹשֶׂה שְׁנֵיהֶם הוּא מְצַדִּיק אֶת הַרָשָׁע וְהוּא מְרַשִּׁיעַ אֶת הַצַּדִּיק,

One who does both of them, he justifies the wicked and he condemns the righteous,

כִּי לֹא יוֹכֵל אֵז לַעֲנוֹת כִּי טָבְעוּ כָּךְ הוּא,

For he will not be able then to answer, because his nature is thus,

הֲלֹא נוֹטֶה לִרְאוֹת כָּל הַצַּדִּיקוֹ,

Is he not inclined to see all sides,

וּבְכָל זֹאת הוּא מְחַפֵּךְ אֶת מִדּוֹתָיו כִּי בְּמָקוֹם שֶׁרְאוּי לְהַצַּדִּיק הוּא מְרַשִּׁיעַ וּבְמָקוֹם שֶׁרְאוּי לְהַרְשִׁיעַ שֵׁם הוּא

מְצַדִּיק אֵז תוֹעֵבָת ה' הוּא,

And despite all this, he overturns his character traits, for in a place where it is proper to justify, he condemns, and in a place where it is proper to condemn, there he justifies, then he is an abomination to Hashem.

היא ראיה ברורה אשר הוא רחוק מן האמת ואוהב את הרשע ושונא את הצדק.

It is clear proof that he is far from the truth, and loves evil, and hates righteousness.

ולכן אף על פי שיש לו שני הכחות ויכול להצדיק את הצדיק ולהרשיע את הרשע,

And therefore, even though he has both powers and can justify the righteous and condemn the wicked,

בכל זאת הוא מהפכם לפי שרשע הוא,

Nevertheless, he overturns them because he is wicked,

והוא נוטה למינו, או כי לקח שחד והטה את דעתו,

And he inclines to his kind, or because he took a bribe and swayed his opinion,

ואז התביעה עצומה עליו מפני מה לקח את השחד כי זה היה בידו שלא ליקח ולראות את האמת.

And then the claim against him is immense: why did he take the bribe? For it was in his hand not to take it and to see the truth.

וזה שאמרו חז"ל:

And this is what Chazal said:

רשעים כיון שהופכים מעשיהם מיד הן כלין, שנאמר הפך רשעים ואינם.

When wicked people turn their deeds, immediately they are consumed, as it is stated, 'Overturn the wicked and they are no more.'

וזה נקרא הופכין מעשיהם שאינו משתמש במדותיו במקומם,

And this is called 'they reverse their deeds,' that he does not use his middos in their proper place,

ואף שבאופן השמוש יש מקום לטעות והכל תלוי בחוט השערה,

And even though in the manner of its use there is room to err, and everything hangs by a hair's breadth,

ורק אם מביט בעין אמתית יראה הדבר לאמתו.

And only if one looks with a true eye will he see the matter in its truth.

לא כן אם נוטה לראות כרצונו אז יוכל גם בכל פעלה לראות מה שירצה,

Not so, if one tends to see according to his will, then he will also be able to see in every action whatever he desires,

והוא מסור אל לבו של אדם,

And it is given over to the heart of a person,

וְצָרִיךְ הָאָדָם לְבַרֵּר הַכְּרֻעוֹתָיו מֵאִיזָה מְקוֹר הֵם נוֹבְעִים וְאִם יָבוֹא לְבַקֵּר וְלַפְסֵל מַעֲשֵׂה שֶׁל זֻלָּתוֹ יִחְשֹׁד
עַצְמוֹ שֶׁמָּא יֵשׁ לוֹ נִטְיָה לִרְאוֹת הַחוּב וּכְשֶׁנוֹטָה לְהַפְךָ בִּזְכוּת עַל מַעֲשֵׂה זֻלָּתוֹ הַבְּלִי מְכֻוֶּנֶה יַחֲדָר
בְּפָנִימִיּוֹת שֶׁלוֹ וַיִּחְשַׁב בְּעַצְמוֹ שֶׁמָּא עַל יְדֵי שֶׁהוּא נוֹטָה לְשַׁקֵּר אִי אֶפְשָׁר לוֹ לִקְנֹא גַם בְּזֻלָּתוֹ הַנוֹטָה
מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת וַיִּזְהַר שֶׁלֹּא לִטְעוֹת בְּשִׁקוֹל הַדַּעַת.

And a person needs to clarify his decisions, from what source they flow, and if he comes to criticize and disqualify an act of his fellow,
he should suspect himself, perhaps he has a tendency to see the fault. And when he tends, on the contrary, to find merit in his fellow's
incorrect act, he should penetrate into his inner self and think to himself, perhaps because he tends towards falsehood, it is impossible
for him to be zealous even against his fellow who deviates from the path of truth, and he should be careful not to err in his judgment.

כִּי רַק הַזְהִירוֹת וְהַדְקָדוּק תֹּאפְשֵׁר לוֹ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִדּוֹתָיו בְּמָקוֹמָם.

For only caution and precision will enable him to use his character traits in their proper place.

וּבְדַמְיוֹן בְּנוֹגֵעַ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאַמִּיצוֹת וּשְׁפִלוּת,

And similarly, regarding using courage and lowliness,

יֵשׁ לְפַעֲמִים שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לִהְיוֹת קָשָׁה כְּאַרְז,

There are times when a person needs to be as hard as a cedar,

עַד שֶׁכָּל רוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִזְיֹו אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ,

until all the winds in the world will not budge him from his place,

אֲלֹא יַעֲמִד חֹזֶק שִׁיקָב הַדִּין אֶת הָהָר,

Rather, he should stand strong, that the judgment should pierce the mountain,

וְלֹא יִתְפַּעֵל מִכָּל הַמַּפְרִיעִים וְלֹא יַחַת מִפְּנֵי כָל.

And he should not be agitated by any of the disturbances, and he should not be intimidated by anyone.

וּלְפַעֲמִים צָרִיךְ הָאָדָם לִהְיוֹת רַךְ כְּקִנָּה,

And sometimes a person needs to be soft like a reed,

אִם בָּא לוֹ אֶחָד מִן הַמְּבַקְשִׁים,

If one of those who seek comes to him,

לְבַרֵּר אֶת הַטְּעוֹת שֶׁלוֹ, וַאֲיֵנוּ בָּא לְסַתּוֹר אֶת הַכָּלָל שֶׁלוֹ אֲלֹא לְהַעִיר אוֹתוֹ בְּדִבְרֵי מָה,

to clarify his error, and he does not come to contradict his rule, but rather to enlighten him about something,

וּלְבַרְרֵוּ בְּכָל הָעֲנִינִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה,

and to clarify it in all the matters that he does,

אוּ מֵה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּגֵדֶר בְּרוּר,

or what needs to be done in the category of clarification,

לא בגדר קבלו דעתו, כי אז צריך להיות רך כקנה,

Not in the category of 'accept his opinion,' for then one must be soft like a reed,

והאדם מחליף את מדותיו לפני אנשי ההמון הוא רך כקנה ויתפצל וימוס מכל הבקרת שלהם ולפני המבקשים הוא קשה כארז ואינו רוצה להודות על האמת.

And a person changes his character traits: before the masses, he is soft like a reed, and he will be affected and melt from all their criticism; but before those who seek the truth, he is hard like a cedar and does not want to admit the truth.

וההכרעה הזאת תלויה גם כן בחוט השערה ויכול לטעות בקל שבכל מקום שלא ירצה להודות יאמר כי זה הוא דעת ההמון ובכל מקום שיהיה לו נטיה להודות יאמר כי זה הוא דעת מבקשי האמת.

And this decision also hangs by a hair's breadth, and one can easily err, that in any place where he will not want to admit, he will say that this is the opinion of the masses, and in any place where he will have an inclination to admit, he will say that this is the opinion of those who seek truth,

ומוטל על האדם עבודה גדולה ורבה לברר מדותיו ולבחון הרבה עד שיוכל להכריע בכל פעולותיו ולהטותם משקר לאמת.

And a great and abundant avodah is placed upon a person to clarify his character traits and to examine much until he will be able to decide in all his actions and to incline them from falsehood to truth.

והענין בכלל בנוגע לכל התורה כלה יתחלק לארבעה מדרגות.

And the matter in general, regarding the entire Torah, will divide into four levels.

כי יש אמת בצורת אמת והוא טוב במוחלט,

For there is truth in the form of truth, and it is absolutely good,

ויש שקר בצורת שקר והוא רע במוחלט,

And there is falsehood in the form of falsehood, and it is absolutely evil,

כן יש אמת בצורת שקר שהוא טוב מאד,

Indeed, there is truth in the form of falsehood that is very good,

ויש שקר בצורת אמת שהוא רע מאד.

And there is falsehood in the form of truth, which is very bad.

למשל, רחמנות במקום רחמנות הוא אמת בצורת אמת,

For example, rachmanus in its proper place is emes in the form of emes,

שעצם הרחמנות הוא טוב במקומו,

that the essence of compassion is good in its place,

וְגַם הַצּוּרָה שֶׁלוֹ הוּא טוֹב.

And also his form, it is good.

וְאַכְזָרִיּוּת בְּמָקוֹם רַחֲמָנוּת הִיא שֶׁקֶר בְּצוּרַת שֶׁקֶר,

And cruelty in place of mercy is falsehood in the form of falsehood,

כִּי בְּמָקוֹם רַחֲמָנוּת שֶׁם יִתְאַכְזֹר אֵין לָךְ שֶׁקֶר גָּדוֹל מִזֶּה,

For in a place of rachmanus, there he will be cruel, you have no greater falsehood than this,

וְגַם הַצּוּרָה שֶׁלוֹ הוּא שֶׁקֶר,

And also its form is a lie,

כִּי הָאֲכָזְרִיּוּת הוּא דְּבַר גְּרוּעַ,

For cruelty is a bad thing,

וְהָאֲכָזְרִיּוּת בְּמָקוֹם אֲכָזְרִיּוּת הוּא אֱמֶת בְּצוּרַת שֶׁקֶר.

And cruelty in a place of cruelty is truth in the form of falsehood.

כִּי בְּמָקוֹם אֲכָזְרִיּוּת לֹא צָרִיךְ לְעוֹרֵר אֶת רַחֲמָיו אֶפְלוּ כִּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְאִם יִתְאַכְזֹר שָׁמָּה הוּא טוֹב מְאֹד.

For in a place of cruelty, one does not need to arouse his mercy even a hair's breadth, and if he acts cruelly there, it is very good.

אָבֵל הַצּוּרָה שֶׁלוֹ הוּא שֶׁקֶר,

But its form is a lie,

כִּי צוּרַת הָאֲכָזְרִיּוּת הִיא צוּרָה בִּלְתִּי יָפָה וְנָעִימָה,

For the form of cruelty is a form that is not beautiful and pleasant,

וְרַחֲמָנוּת בְּמָקוֹם אֲכָזְרִיּוּת הוּא שֶׁקֶר בְּצוּרַת אֱמֶת.

And compassion in place of cruelty is a lie in the form of truth.

כִּי אִמָּנָם הַצּוּרָה שֶׁל הַרַחֲמָנוּת הוּא דְּבַר טוֹב וְאֱמֶת,

For indeed, the form of compassion is a good and true thing,

אָבֵל אִם יִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ הָאָדָם בְּמָקוֹם אֲכָזְרִיּוּת נִקְרָא שֶׁקֶר בְּצוּרַת אֱמֶת,

But if a person uses it in a place of cruelty, it is called a lie in the form of truth,

וְכִיּוֹן שִׁישׁ בָּזָה מְקוֹם לְטָעוֹת מְאֹד בְּעֲנִינִים הָאֵלֶּה, צָרִיךְ הָרַבָּה לְבַרֵּר אֶת מַדּוּתָיו לַעֲשׂוֹת כָּל פְּעוּלָה עַל מְקוֹמוֹ, שֶׁלֹּא יִחְלִיפְנוּ לֹא אֶת הַמְּקוֹם וְלֹא אֶת הַצּוּרָה.

And since there is in this much room to err in these matters, one needs very much to clarify his character traits, to do every action in its proper place, so that he will not exchange it, neither the place nor the form.

כי הרחמן יאמר על כל הרחמנות שלו שהוא במקום רחמנות והאכזר יאמר על כל האכזריות שלו,

For the merciful one will say about all his mercy that it is in place of mercy, and the cruel one will say about all his cruelty,

כי הוא במקומו ויכריע שהשמוש שלו הוא במקומו לפי נטיותיו וצרכי ברור בכל זה לברר היטב את המקום ואת הנטייה שלו.

For he is in his place and will decide that his use is in its place according to his inclinations, and clarification is needed in all this to clarify well his place and his inclination.

ולזה מצינו בחז"ל אשר אחד אמר למדתי לברר מעשי כ"ה שנה,

And for this, we find in Chazal that one said, "I learned to clarify my deeds for twenty-five years,"

אם נסתכל בשקול הדעת הרגילה אצל האדם,

If we look at the regular consideration of a person,

נמצא כי יש בו שני מיני משקלים,

It is found that there are in him two kinds of weights,

אשר אינם יוצאים מדי טעות,

who do not emerge from error,

לפעמים הוא מפני שחסר לו ההכרה הברורה ולפעמים מפני שיש לו נגיעה ובדמיון למשקולות השונים העשויים לצורך שמוש האדם בעניני החמריים.

Sometimes it is because he lacks clear understanding, and sometimes because he has a personal interest, and it is similar to the various weights made for a person's use in material matters.

יש מאזנים של אבנים, אשר המאזנים הוא ספינה גדולה,

There are scales of stones, where the scales are a large ship,

ומחוץ לספינה יש רשמים ומדרגות,

And outside the ship there are impressions and levels,

וזורקים שמה האבנים ולפי כבדן כן תרד הספינה מטה,

And they throw the stones there, and according to their weight, so the ship will descend downwards,

וכאשר תרד הספינה יעלה המים למדרגות ואז יש סימן כמה יש אבנים,

And when the ship descends, the water will rise to the steps, and then there is a sign of how many stones there are,

אם ירדה הספינה כל כך עד שתעלה המים למדרגה הראשונה הוא כף,

If the ship descended so much until the water reaches the first level, it is thus,

וְלִשְׁנֵיָּהּ הוּא כֹּה וְכֵן הִלָּאָה.

And for the second, it is like this, and so on.

וַיֵּשׁ מֵאֲזֵנִים אֲשֶׁר יִשְׁקוּל בְּרֹזֶל וְהַמֵּאֲזֵנִים הֵיחָא גַם כֵּן גְּדוֹלָה בְּכִמּוּתָהּ וְהַמִּשְׁקוּלוֹת גְּדוֹלִים בְּכִמּוּתָן.

And there are scales with which one weighs iron, and those scales are also large in their quantity, and the weights are large in their quantity.

כֵּן יֵשׁ מֵאֲזֵנִים אֲשֶׁר יִשְׁקוּל תְּבֹן, וּמֵאֲזֵנִים שֶׁל דָּגִים וּמֵאֲזֵנִים שֶׁל אֲרִז וְכַדּוּמָה.

So too, there are scales with which one weighs straw, and scales for fish, and scales for rice, and the like.

וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה הַדָּבָר הַנִּמְדָּד בְּמִשְׁקָל יוֹתֵר דַּק יִהְיֶה גַם הַמֵּאֲזֵנִים דַּק.

And the more subtle the thing being measured by weight, so too the scales must be subtle,

עַד שָׁאֵם יִשְׁקוּל זָהָב אִזּוּ יִהְיוּ הַמֵּאֲזֵנִים דַּק וּמְדִיק.

Until if he weighs gold, then the scales will be fine and precise.

וְכֵן הַמֵּאֲזֵנִים אֲשֶׁר שׂוֹקֵל רְפוּאוֹת, לְפִי שְׁמִינֵי רְפוּאָה צְרִיךְ לִהְיוֹת מְדִיק וּמִצְמָצֵם לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר.

And so too the scales with which one weighs medicines, according to the types of medicine, it must be precise and exact, no less and no more.

גַּם הַמֵּאֲזֵנִים הֵיא דַקָּה כְּזֹו אֲשֶׁר תִּצְמָצֵם בְּמִשְׁקָלָהּ שִׁיִּהְיֶה שְׂוֶה בְּדִיוֹק גְּדוֹל עִם הַמִּשְׁקוּלוֹת.

Even the scale is so precise that it will reduce its weight to be exactly equal with the weights.

וְהַמֵּאֲזֵנִים בְּעֶצְמָהּ כָּל כֹּף וְכֹף הֵיא שְׂוֶה בְּשְׂוֶה עַל חוּט הַשְּׁעָרָה.

And the scales themselves, each pan is exactly equal, balanced on a hair's breadth.

זֶה פָּשוּט אִם יִקַּח אָדָם זָהָב אוֹ רְפוּאוֹת וַיִּשְׁקוּל עַל הַמֵּאֲזֵנִים שֶׁל הַסְּפִינָה הָעֲשׂוּיָה לְשִׁקּוּל אֲבָנִים,

And this is simple: if a person takes gold or medicines and weighs them on the scales of a ship, which are made to weigh stones,

כִּי לִשְׂחֹק יִחְשַׁב הַדָּבָר הַזֶּה,

For as a joke will this matter be considered,

וְהוּא מִפְּנֵי שֶׁהַמֵּאֲזֵנִים הַגְּסָה אֵינוֹ רָאוּי לְגַמְרֵי לְשִׁקּוּל עַל יָדֵם דְּבָרִים יְקָרִי הָעֶרֶךְ אוֹ דְּבָרִים אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם תְּלוּי בָּהֶם,

And this is because the coarse scales are not at all fitting to weigh with them things of precious value or things upon which a person's life depends,

וְאִף אִם יִשְׁקוּל אֶת הַזָּהָב וְאֶת הָרְפוּאוֹת בְּמֵאֲזֵנִים שֶׁל הָאֶפְטֵייק,

And even if he weighs the gold and the medicines with the scales of the pharmacy,

אִם יֵאָרֶע אֲשֶׁר בְּמֵאֲזֵנִים גּוּפָא אֵין הַכַּפֵּים שֶׁל הַמֵּאֲזֵנִים שְׂוֶה בְּשְׂוֶה וְהַמַּחַט הָאֲמֻצָּעִי אֵינוֹ עוֹמֵד שְׂוֶה,

If it should happen that in the scale itself the pans of the scale are not exactly equal and the middle needle does not stand straight,

אֵלָא יֵשׁ לוֹ הִכָּרְעָה לְצַד אֶחָד,

Rather, he has a leaning to one side,

אִז גַּם כֵּן יִהְיֶה הַמִּשְׁקָל שָׁקֵר.

Then also the scale will be false.

וְכֵן הוּא הָעִנְיָן בְּהִגִּיעַ לְמִדּוֹת נַפְשׁוֹ שֶׁל הָאָדָם.

And so it is the matter when it comes to the character traits of a person's soul,

כִּי בְּאֵמֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ הִיא רְפוּאָה לְחוּלֵי נַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם,

For in truth, the entire Torah is a healing for the sickness of a person's soul,

וְצָרִיךְ שְׂיִקַּח הָאָדָם מִן הַתּוֹרָה עַל פִּי מִדָּה וּמִשְׁקָל,

And a person needs to take from the Torah according to measure and weight,

כְּמוֹ שֶׁשֹּׁכֵל הַתּוֹרָה מוֹדֵד וְשׂוֹקֵל,

Just as the Torah's intellect measures and weighs,

אֲשֶׁר רַק הִיא הַמֵּאזְנִים שֶׁהִיא טוֹבָה מִכָּל הַצְּדָדִים,

that only it is the scales that are good from all sides,

הֵן מִצַּד הַמֵּאזְנִים, וְהֵן מִצַּד הַמַּחֲט הָאֲמֻצָּעִי,

Both from the side of the scales, and from the side of the middle needle,

וּמִי הוּא הַמֵּאזְנִים אֲשֶׁר הוּא שׂוֹקֵל אֶת הַתּוֹרָה הוּא רַק הָאָדָם שֶׁנִּמְסַר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ לְשִׁקּוּל דַּעְתּוֹ,

And who is the one who weighs, who weighs the Torah? It is only man, to whom the entire Torah was given over for his consideration,

וְלָכֵן צָרִיכִין אֲשֶׁר כְּמוֹ בְּמִלִּי דְּעֵלְמָא יֵשׁ שְׁנֵי תְנָאִים בִּדְבָר,

And therefore we need, just as in worldly matters there are two conditions in a thing,

הָאֶחָד שֶׁיְהִיָּה הַמֵּאזְנִים מִמִּין זֶה,

The first, that the scales should be of this type,

וְעוֹד שֶׁבְּמֵאזְנִים גּוּפָא יְהִיָּה הַמַּחֲט מְדִיק הֵיטֵב,

And furthermore, that in the scale itself, the needle should be very precise,

בְּלִי שׁוּם הִכָּרְעָה לְשְׁנֵי הַצְּדָדִים,

without any decision for either side,

כִּן נִצְרָה לְשִׁקּוּל הַדַּעַת שֶׁל הָאָדָם שְׁנֵי תְנָאִים הָאֵלּוּ:

Thus, for a person's deliberation, these two conditions are necessary:

הָאֶחָד שֶׁיְהִיָּה לוֹ הֶכְרַח אֱמִתִּיּוֹת וּמוֹשָׁג בְּרוּר בְּחִיּוֹב שְׁלֵמוֹת הָאָדָם בְּמַדּוֹת וּבִדְעוֹת וְלֹא יִבִּיט עַל כָּל הַשְּׁלֵמוֹת וְעַל בְּרוּר הַמַּדּוֹת בִּשְׂאֵלָה שֶׁל מָה זֹאת.

The first is that he should have a true necessity and a clear concept regarding the obligation of man's perfection in character traits and in outlooks, and he should not look upon all perfection and upon the clarification of character traits with a question of 'what is this?'

וְעַל יָדֵי שֶׁהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְתַפּוֹס בְּמוֹחוֹ רַק חִיּוֹב הַזֵּה־רֹוֹת מִהַדְּבָרִים הַחֲמוּרִים בְּיוֹתֵר כְּמוֹ עֲבוּדָה זָרָה,

And because he cannot grasp in his mind only the obligation of caution from the most severe matters, like avodah zarah,

גְּלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים וְכְדוּמָה,

forbidden relations and bloodshed and the like,

עַד שֶׁבִּנְגוּעַ לַחֲיִיבֵי הַתּוֹרָה שֶׁל מִצְוֹת הַלְּבָבוֹת הוּא מִבִּיט כְּעַל מִדַּת חֲסִידוֹת וְהַפְרָזָה יִתִּירָה,

until regarding the Torah obligations of the mitzvos of the hearts, he looks at it as a measure of piety and excessive exaggeration,

וְאֵינוֹ מַשִּׁים לְבוֹ וּמַפְנֶה דַּעְתּוֹ מִזֶּה כָּלֵל,

and he does not set his heart and clear his mind from this at all,

וּמִשְׁלָל מִמֶּנּוּ אִף הַשָּׂגָה וְהַבְנָה בְּעִנְיָנִים הָאֵלּוּ,

and he is stripped from it, even the grasp and the understanding in these matters,

וְזֶהוּ חֲסֵרוֹן מִצַּד הַמֵּאזְנִים אֲשֶׁר יוֹכֵל לְשִׁקּוּל רַק אֲבָנִים וּבְרִזָּל וְכְדוּמָה.

And this is a deficiency from the side of the scales, which can only weigh stones and iron and the like.

וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת שִׁקּוּל דַּעְתּוֹ כְּמוֹ הַמֵּאזְנִים שֶׁל הָאֲפֹטֵי־יָקָר אֲשֶׁר שׁוֹקֵל הַכֹּל בְּדִיוִק יִתִּירָה וּמִצְמָצֵם וְלֹא יִחְסִיא גַם בְּחוּט הַשַּׁעֲרָה,

And his judgment must be like the scales of the apothecary, who weighs everything with exceeding precision and exactness, and will not miss even by a hair's breadth,

וְהוּא מִמִּין זֶה, וְגַם הַמֵּאזְנִים שֶׁהוּא מִמִּין הָרְפוּאָה צָרִיךְ עוֹד לְתַנָּאִי אֲשֶׁר יִהְיֶה הַמַּחֲט הַאֲמָצָעִי בְּלִי שׁוּם הַכְרָעָה לְאֶחָד מִשְׁנֵי הַצְדָּדִים,

And this is of that type, and also the scales, which are of the type of healing, still need the condition that the middle needle be without any leaning to one of the two sides,

אֲלֹא מִדִּיק הֵיטֵב בְּשׁוֹהַ בְּחוּט הַשַּׁעֲרָה.

Rather, it is precisely accurate, equal to a hair's breadth.

כִּן יֵאָרֵעַ אֲצֵל הָאָדָם אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ הַכָּרָה גְּדוֹלָה וְהִרְגָּשָׁה רַחֲבָה בְּכָל עִנְיָנֵי הַמַּדּוֹת.

So too it will happen with a person who has great recognition and broad feeling in all matters of clarifying the middos.

אָבֵל הַחֶסְרוֹן הוּא מִצֵּד הַנִּגִּיעָה,

But the deficiency is from the side of personal interest,

מִפְּנֵי שֵׁשׁ לוֹ הִכְרָעָה לְאַחַד מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים,

because he has a leaning to one of the two sides,

וְלָכֵן אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הַמֵּאזְנִים שְׁלוֹ הוּא שָׁקֵר וּבִלְתִּי מִדִּיק.

And therefore, that which comes out from his scales is false and inaccurate.

WHAT TO TAKE FROM IT

We must constantly examine our own hearts and actions, especially when judging others, to ensure we are not swayed by personal biases or desires. Just as a pharmacist needs precise scales for medicine, we need to cultivate a refined and unbiased mind to weigh our actions and the actions of others with absolute truth. This means not only understanding the importance of all mitzvos, even those of the heart, but also diligently guarding against any personal 'נגיעה' that might tip our internal scales away from *emmes*.